52 BLADZ. ● 5-8-1976
1999
● NEDERLAND : FL. 1,20 - ABONNEES : 90 CT

robbedoes

52 BLADZIJDEN

ROBBEDOES INTERVIEWT
Receptioniste
SIGRID REMACLE

EXCLUSIEF:
Guust zorgt weer 'ns voor vuurwerk bij Dupuis!

LAMPIL, och arme, bij tandarts en slager

OP DE GOEDE AFLOOP:
Bakbaard-Jerry Spring
Baard en Kale
Blauwe Sperwer
Dom Wim: lekkerbekken
Robin: duister drama

volgende week:
SUPER NUMMER 2000!

GA TOCH ZITTEN, MENEER
LAMPIL

WHAA
NEEE
EN TOCH ZAL IK 'M KRIJGEN ! DAAR KUN JE VAN OP AAN !
CAMBIL CAUVIN

Bollie en Billie

Samen met Ouwe Nick probeert Zwartbaard de piratenbende van Lucifer te overmeesteren...

Zwartbaard

Prinses en Piraat

REMACLE

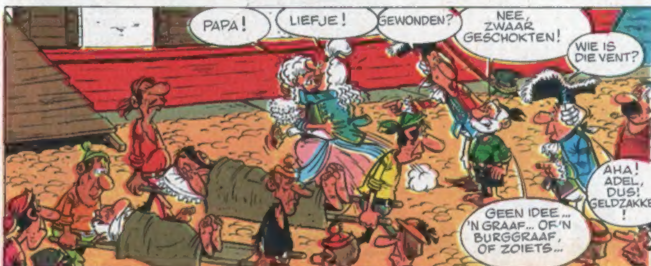

EINDE

Doordat vliegtuigen haar plotseling de angst op het lijf jagen, kan Magda ineens weer lopen...

YOKO TSUNO

ZE RENDE DE WEG OP ... OMHOOG KIJKEND ... ZE STRUIKELDE, MAAR IK KON NOG REMMEN !

IK ZAG 'T GEBEUREN MAAR WAS NOG TE VER WEG. ZE WAS BANG VOOR 'N PAAR LAAG OVERGIERENDE VLIEGTUIGEN !

VLIEGTUIGEN ! NOU SNAP IK 'T !

NIET BANG ZIJN, MAGDA !... DIE VLIEGTUIGEN HEBBEN JOU WEER LEREN LOPEN !

OH?

DE GRENS VAN HET LEVEN

ROGER LELOUP

BESTE ROBBEDOES

Hebben we niks aan !

Ik maak mij ontzettend boos om de reclame die in het blad staat. Daar hebben wij toch niks aan ?! Stop er, als het dan te leeg wordt, Vrij Vel of Plant 'n Knol in ! Maar al die reclame vind ik nutteloos. Een duidelijk voorbeeld was nummer 1993. Hier stonden geen smurfenspelletjes in, maar wel tien advertenties. Reclame is er al op de teevee, radio, in de krant, en er worden duizenden reclamefoldertjes in de brievenbus gegooid. Waarom dan ook nog in stripbladen ? Nee, ik ben het er niet mee eens. Doe er dus geen reclame in. Verder vind ik dat het blad prima de luxe gaat !

Frank-Jaap v.d. Poll,
Castricum.

Dat er lezers zijn die de reclame in een blad niet gelukkig vinden, kunnen we best begrijpen. Maar die reclame kun je alleen " nutteloos " vinden als je niet het hele probleem overziet. De kwestie is namelijk helemaal niet dat we geen verhalen hebben om het blad te vullen als er gèèn reclame in komt, maar dat alle lezers profiteren van de opbrengst van die reclame. Gèèn reclame betekent dat het blad voor de lezers onmiddelijk twee keer zo duur zou worden. Daardoor zouden er al gauw lezers wegvallen die het te duur vinden, waardoor de prijs dan nog maar eens moet worden verhoogd. Doordat we het laatste jaar minder advertenties hebben gepubliceerd dan in 1974, zullen we heel binnenort, jammer genoeg, Robbedoes iets duurder moeten verkopen...

Zeer geslaagd

De beste rubrieken zijn Beste Robbedoes, De Mening van Billie en Vingertaal. Plant 'n Knol en Robbedoes Interviewt zijn, net als Vrij Vel, ook vaak interessant. Het Verhaal van een Tekenfilm, door Delporte, was zeer geslaagd ! De beste nieuwe striphelden zijn Gaffel en Gitaar. Hardy heeft een fijne tekenstijl met drukke decors. De scenario's van Mythic zijn geweldig ! Aymone : Koningin voor 13 Piraten, en De Eis der Uitroeiers waren naar mijn smaak beter dan het wat eentonige In de Tijd verbannen. Navaho Kid begon zeer hoopvol, maar zakte daarna in kwaliteit terug, wat niet wegneemt dat ik toch met spanning op het vervolg wacht... De beste gags zijn Guust, Bollie en Billie, Arme Lampil, Jaap, Agent 212, de Smurfen, Geniale Olivier, Ramtamtam en Kierikieli. Wel aardig (af en toe) ; Flagada, Gadeliefjes, Wladimir, Allotribus, Veroveraars van de Cosmos, Sam, de Onderzonsen, Christobald, Meusjroem, Dolende Ruimtevaarders. De beste en spannendste verhalen : Archie Cash, Jerry Spring, Yoko Tsuno, Natasja, Beverpatroelje. De speurders Jess Long, Rolf Karsten, Blauwe Sperwer en Kim Norton doen niet veel onder. De grappigste 44-pagina-verhalen : Blauwbloezen, Sammy, Ouwe Niek en Zwartbaard, Kapitein Zwartbaard. De terugkeer van Buck Danny en van de Sliert was glorievol. Komt er nog een verhaal van Arnold van Caeneghem, Brice Bolt, Attila, Simon de Danser ?

Jacq Stals, Weert.

Nee, vermoedelijk krijgen we daar geen verhalen meer van...

Met die knollen...

Wanneer komt Robbedoes van Fournier terug, want dat wordt nu wel eens tijd. En Natasja ? Of is Walthery uitgetekend (foei, en dat op zijn dertigste) ? Of kan hij geen tekstschrijver vinden ? En dan wou ik ook nog graag weten of Franquin echt van plan is om een verhaal met de Marsupilami te maken die tegen vijandige stammen vecht. Kunt u mijn parodie op de Blauwbloezen in Plant 'n Knol plaatsen ? Wat doet u verder met de Knollen ? Zou u de beste niet in boekvorm kunnen uitgeven ? Dat zou misschien wel goed aanslaan bij het publiek.

Willem Ritstier,
Rotterdam.

Fournier komt volgende week terug met een nieuwe Robbedoes en Kwabbernoot. Waltéry is nog lang niet uitgetekend — hij zit hard te werken aan zijn volgend verhaal. Franquin heeft zijn plannen om weer verhalen met de Marsupilami te maken, niet opgegeven. Je werk krijgt vast een plaats in Plant 'n Knol. Maar momenteel denken we er niet aan die Knollen in boekvorm uit te geven.

Nounou...

Ik vind Robbedoes een helemaal knettergekgoedpittigspannendholderdebolderleuk weekblad. Dus het beste van alle weekbladen. Voor de rest nog wat vragen. 1) Komt Badminton in boekvorm uit ? 2) Komt er nog een stripdag zoals die op 27 september 1975 in Dordrecht ? 3) Komen er weer stickers van striphelden ? En nog veel lof voor uw weekblad !

Rudi Lok, Amsterdam.

1) Later misschien. 2) Bedoel je zo'n stripdag met een

DE ONDERZONSEN

grote groep tekenaars van Robbedoes, dan is het antwoord : zeker niet dit jaar. 3) Nee.

Meer Mister Kit

Ik zou u willen vragen of u meer van Mister Kit in Robbedoes zou willen zetten. En ik zou een brochure willen hebben hoe je een diorama maakt.

J. v.d.Weerden,
Rotterdam.

De rubriek van Mr. Kit kan niet worden uitgebreid. En dat we op vragen naar brochures, foto's en dergelijke niet kunnen ingaan, daar zul je hopelijk wel begrip voor hebben.

Correspondentie

Ik ben een trouw lezer van uw weekblad. Voor Bollie en Billie, Zwartbaard en de Onderzonsen geef ik een 10, Yoko Tsuno en Aymone krijgen meer dan een 10 van mij. Jerry Spring een 6, Sam afwisselend een 8 en een 9. Ik zou graag corresponderen met een meisje of jongen van 14-15 jaar. Ik lees veel en speel viool.

Wouter Bauwens,
De Noterstraat 51,
2800 Mechelen.

Modelbouwer

Ik ben een verwoed modelbouwer in Robbedoes 1933 had Mister Kit in die wedstrijd foto's gepubliceerd van een 357 Magnum. Kan Mister Kit een adres geven waarop die modeldoos verkrijgbaar is ?

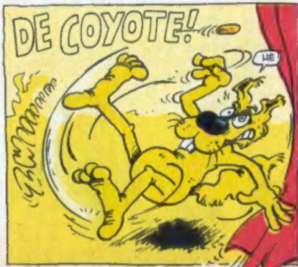
Marius Ooms,
Heist op den Berg.

In die tekst werden verscheidene adressen opgegeven. Daar kun je die modeldoos zeker bestellen.

Watch + Bom

JERRY SPRING

CANYON-GIRL

JIJÉ • PHILIP

vervolg

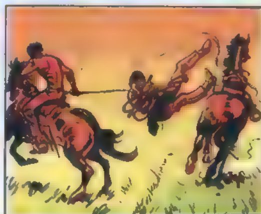
JERRY SPRING

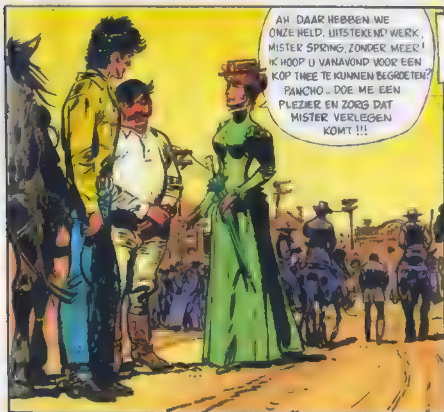

CANYON-GIRL

JIJÉ • PHILIP

einde

ROBBEDOES INTERVIEWT

Om 't maar meteen te zeggen : Sigrid Remacle is geen familie van dé Remacle die " Zwartbaard " tekent. Sterker nog : ze heeft nog nooit van " Zwartbaard " gehoord. Maar 't zij haar vergeven. Sigrid Remacle heeft namelijk genoeg bezigheden om werktijd en vrije tijd overvloedig te vullen. Ze is een bezige dame. Actief, handig en niet op haar mondje gevallen. Allemaal eigenschappen die haar in haar werk als receptioniste aan een drukke balie uitstekend van pas komen. Daarbij weet ze haar actieve natuur dan ook nog te verbergen achter een façade van rust en kalmte waardoor ze ontegenzeggelijk efficiënt en tegelijk sympathiek op je overkomt. Ze lijkt verdorie wel de ideale receptioniste

« Heel belangrijk voor elk vak is natuurlijk dat je niet vies moet zijn van werken... en als je dat werk dan ook nog prettig vindt, dan kan er weinig meer fout gaan. Da's met mij ook het geval. Ik vind dit werk heel prettig. Ik vind het prettig bezig te zijn, ik vind het prettig het af en toe heel druk te hebben, ik vind 't prettig mensen van dienst te kunnen zijn... ach, kom... wat is er heerlijker dan met mensen omgaan ? »

« Och, je zult af en toe best 'ns blij zijn dat je een poosje rust hebt... zonder al die vragen aan je hoofd. »

« Natuurlijk... allicht ben je blij als je 'ns een half uurtje rustig op je stoel kunt blijven zitten. Altijd jachten en jagen is ook niks. Maar dat maakt 't hier juist zo prettig : je hebt zoveel afwisseling... steeds andere mensen, steeds andere situaties... die combinatie van drukke en rustige momenten is erg plezierig. Als je bijvoorbeeld de morgendienst hebt, begin je heel rustigjes om zeven uur 's morgens. Je kunt dus rustig even alles voor jezelf ordenen en om half acht begint het druk te worden. Vooral met mensen die vertrekken. Tot half tien is het hier voor de balie dan een heksenketel... je komt handen te kort, moet tien dingen tegelijk doen en tegelijkertijd twintig andere dingen laten wachten. Na half tien wordt het wat rustiger... tot ongeveer twaalf uur. Dan komen de eerste reserveringen opdagen... die mensen moet je uiteraard helemaal wegwijs maken en dan begint 't hier in de hall weer wat te lopen... mensen die naar of van het restaurant komen, hier bij de balie nog even wat vragen of halen, in de hall nog even een praatje met iemand maken... je kent het wel... een hele gezellige drukte. »

« Wat doe je nu op de stille momenten ? »

« Op de eerste plaats alles noteren en ordenen wat je tijdens een drukte-piek hebt moeten onthouden omdat je geen tijd had om het te noteren. Daarnaast is er veel administratief werk dat tenslotte ook moet gebeuren. Ik zit hier bijvoorbeeld achter de balie vaak genoeg rekeningen te typen en formuliertjes in te vullen. Daar zijn die momenten ideaal voor. »

« Receptionistes worden wel 'ns uitgemaakt voor " mooi opgepoetste wegwijzers ". Hoe reageer je op zo'n kreet ? »

« Kalm. En beleefd. Dat is tenslotte een vereiste in dit vak. (Er wordt even breed gegrijnsd — door iedereen.) Maar ik ben het niet met zo'n kreet eens... tenminste niet met de sfeer die eruit spreekt. Natuurlijk moet je mensen de weg wijzen... of liever : wegwijs maken... en natuurlijk zorg je ervoor dat je er netjes uitziet. Je hebt nu eenmaal meer mensen die zich ergeren aan een niet verzorgd gekleed persoon achter zo'n receptie dan aan een wel netjes gekleed persoon. En zolang dat het geval is, kleed je je netjes. Daarbij heb ik daar ook geen hekel aan. Ik kleed me graag netjes... net zo goed als ik me in m'n vrij tijd graag wat makkelijker kleed. Maar ik ben het met zo'n kreet vooral niet eens omdat je achter zo'n balie de naam en de reputatie van de zaak waarvoor je werkt, wel degelijk kunt maken en breken. Als je wilt, kun je mensen zodanig behandelen dat ze hier nooit meer terugkomen of zelfs mensen wegkijken, die hier voor de eerste keer komen... in feite dus naar de concurrentie toe helpen. »

« Hoe dan ? »

« Da's niet moeilijk te doen, maar wel wat lastiger om uit te leggen. Je moet, vanuit jezelf al... automatisch dus, de mensen die hier komen logeren van dienst willen zijn... ze helpen waar nodig is en met wat nodig is. Je moet dat zelf aanvoelen en begrijpen... je kunt iemand niet leren hoe je hartelijk moet zijn... of behulpzaam of handig. Dat soort dingen moet je zelf aanvoelen en daarvoor is 't nodig dat je die eigenschappen van nature al hebt... »

« Maar er zijn vast wel dingen... concrete zaken, die je als receptioniste beslist nooit mag doen. »

« Jazeker... bijvoorbeeld nooit met je rug naar de balie toe gaan zitten werken... nooit zeggen : « Ik weet het niet », en, zoals ik straks al zei, altijd op z'n minst beleefd blijven, en kalm... Maar je begrijpt zelf wel dat je er niet bent als je je alleen aan die standaardregels houdt. »

« Wind je je wel 'ns op ? Word je wel 'ns onbeleefd ? »

« Hoewel ik daar wel 'ns heel erg zin in heb, heb ik het tot nu toe nog altijd weten te vermijden. Ja, hoor... reken maar dat sommige gasten je het bloed onder de nagels vandaan kunnen halen... vooral in gevallen waarin het voor iedereen duidelijk is dat de persoon onredelijk is, behalve voor de persoon zelf. En die mensen weten dan verdraaid goed dat je beleefd moet blijven en daar maken ze dan driftig gebruik van. Gelukkig kan ik dat soort gevalletjes vrij snel vergeten. Ook al omdat ze niet vaak voorkomen. Maar ik laat me door 'n slecht gehumeurde gast m'n dag niet bederven. Ik kijk wel uit ! »

« Wanneer heb je nou een prettige dag gehad ? »

« Als de mensen hier tevreden weggaan... vooral als het

RECEPTIONISTE Sigrid Remacle

mensen zijn die je tijdens hun verblijf hier veel zelf geholpen hebt. Als je het gevoel hebt dat die mensen zeker weer hier zullen komen logeren als ze in de buurt moeten zijn. Dat geeft je een erg tevreden gevoel. »

« Hoe merk je dat de gasten tevreden zijn ? »

« Da's niet zo moeilijk. Als ze je speciaal nog even op komen zoeken voordat ze weggaan... vaak zeggen ze gewoon dat ze 't erg fijn hebben gehad... nou ja, je merkt dat gewoon. Verder hebben we hier op de kamers nog een soort rapport liggen waarop de gasten kunnen aangeven hoe ze de service in de verschillende afdelingen hier vonden. Niet iedereen vult die rapportjes in. Meestal gebeurt dat alleen bij mensen die hier voor het eerst zijn. En hoewel zo'n rapportje natuurlijk niet alles zegt, kun je er toch wel wat wijzer van worden. »

« Moet je jezelf nu helemaal wegvlakken als je dit werk doet ? Ik bedoel dus, ben je nu anders dan in je vrije tijd... reageer je anders, kleed je je anders, doé je anders ? »

« Wel iets, waarschijnlijk, maar in de grond niet veel. Voor zover ik dat zelf kan beoordelen, natuurlijk. Ik dacht in elk geval van niet. Je moet echt jezelf wel blijven in dit werk, want vals spelen, om het zomaar eens te noemen, hou je toch niet vol. Je kunt jezelf tenslotte niet bedriegen. Maar ja, je houdt toch altijd verschillen. Ik zal me tegen m'n man echt wel 'ns opwinden, en ik kleed me ook wel anders dan hier... »

« Jij loopt niet in uniform zoals je collega daarnet. »

« Nee, maar da's een uitzondering. Meestal draag ik het wel, hoewel 't niet streng verplicht is. Ik draag 't nu niet omdat 't te warm is om een jasje te dragen... en die uniformbloes kun je niet zonder jasje erover dragen... daar is namelijk wat verkeerd mee gegaan in de fabriek... die dingen zijn allemaal een stuk te groot uitgevallen. Geen ge-

LEES DOOR BLADZ. 51 ▶

kapitein Bakbaard

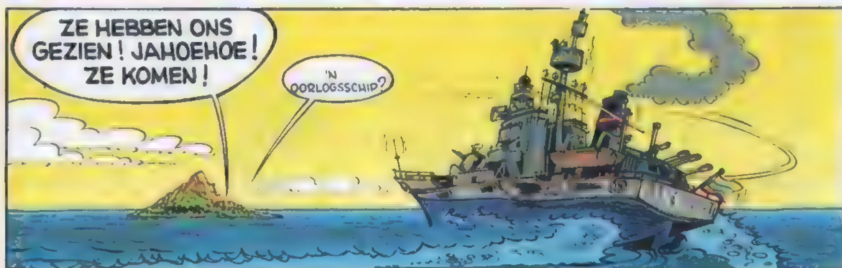

ZEVEN ZIELEN IN DE ZON

FRANCIS / MITTÉI

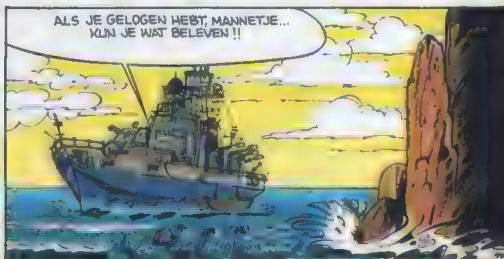

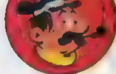

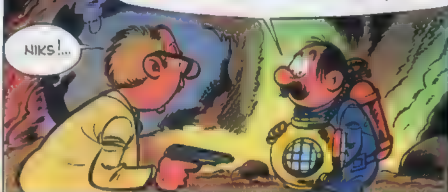

kapitein Bakbaard

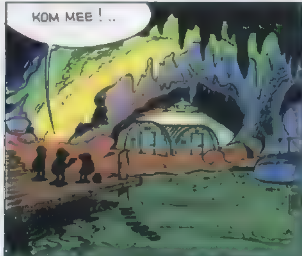

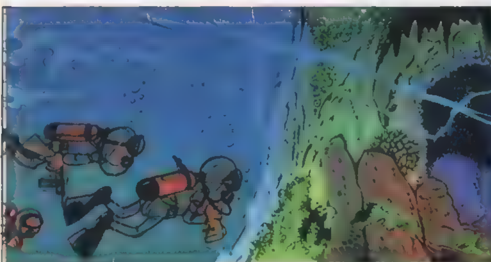

ZEVÈN ZIELEN IN DE ZON

FRANCIS • MITTÉÏ

kapitein Bakbaard

DIEZELFDE AVOND ZITTEN DE PLOEG WIJZEN, DE PILOOT DE ZEVEN ZIELEN, DE BEREN EN DE BADKUIP OP HET OORLOGSCHIP DAT DE BATYSCAAF OP SLEEPTOUW HEEFT GENOMEN

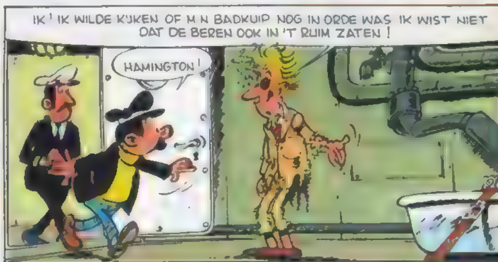

ZEVEN ZIELEN IN DE ZON

FRANCIS & MITTÉI

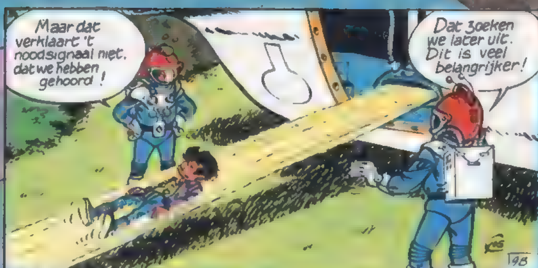

HET CONTINENT DER TWEE MANEN

Ergens heel hoog in de ruimte, ver van de aarde, ligt het raadselachtige continent der twee manen. Dit is het geboorteland van Khena, een jonge wees die na een geheimzinnig ruimte-ongeval op de aarde terechtkwam, en er door oom Dirk werd geadopteerd. Heel toevallig nu hebben de ruimtemensen Khena ontdekt, en willen hem terugbrengen naar hun land. Maar dat zint oom Dirk niet erg, en hij stuurt de Katamarom in de achtervolging.

Dit 3de Khena-album
" **Het continent der twee manen** "
is nét uit, en overal verkrijgbaar : 80 F - 4,95 gulden.
Uitgeverij Dupuis.

★ De avonturen van Khena staan wekelijks in het stripblad **Robbedoes.**

In de tijd dat men nog dacht dat de aarde een platte schijf is, wou Magelhaen een reis rond de wereld maken om te bewijzen dat het niet waar is...

POESIE

PEYO

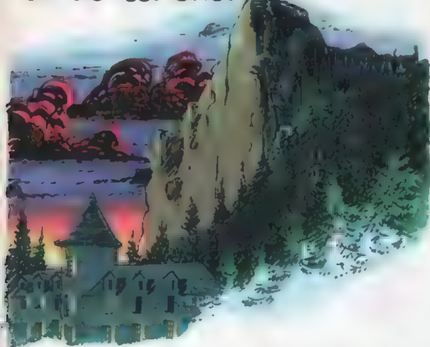

robin en de "wreker"

tekst: vasseur
tek.: denayer

Gevecht in de nacht

WAT VOORAF GING: Een geheimzinnige, onbekende figuur, de "wreker", wil elf oorlogsmisdadigers om het leven brengen. Robin weet de "wreker", ondanks een van zijn vele vermommingen, te ontmaskeren, maar door Robin neer te slaan weet de kerel toch te ontsnappen!

De "wreker", die meester in de vermomkunst, was al een paar dagen uit m'n leven verdwenen. De zware kaakslag die hij me had toegediend in die bunker bij Cadzand was ik echter niet vergeten. Wàt z'n beweegredenen voor z'n handelingen ook waren, die slag zou ik hem niet licht vergeven!

Een troost kon ik nog putten uit het feit dat ik de vroegere kampbeul Vlieken aan de politie had kunnen overleveren. Ik had z'n signalement doorgegeven en de politie was erin geslaagd de man te arresteren net toen die op een vliegtuig naar Zuid-Amerika wilde stappen.

Op de lijst die de "wreker" zei bij te houden, waren nu dus al vier namen doorgeschrapt. En ik had niet de indruk dat hij het bij die vier zou laten. Hij klonk erg overtuigd toen hij me tijdens een van zijn telefoontjes zei dat hij ze alle elf te pakken wilde nemen.

De dagen verstreken en ik hoorde maar niks. Ik begon zo langzamerhand rekening te houden met de onverwachte oproepen van de "wreker", en het verbaasde me eigenlijk dat hij zo'n tijd niets van zich liet horen.

Toen het week-end naderbij kwam en ik nog steeds niets had gehoord, besloot ik de uitnodiging van m'n vriend Reinders aan te nemen. Reinders had een aantal vrienden uitgenodigd op zijn kasteeltje in de Ardennen en hij had er heel sterk op aangedrongen dat ik ook moest komen.

Mede daarom verwachtte ik vrijdag eigenlijk een paar bekende gezichten toen ik in de loop van de avond op het kasteel arriveerde. Maar er waren alleen een drietal onbekenden en ik vermoedde dus dat Reinders zo aangedrongen had omdat we elkaar al één vrij lange tijd niet hadden gezien.

Het is altijd goed toeven bij Reinders. Iedereen doet maar waar hij zin in heeft, en het is dan ook niet verwonderlijk dat hij een hele massa vrienden heeft, ook al omdat de schilderijen en "plastics" die hij maakte, van een wat bizarre, maar uiterst creatieve geest getuigden. Het was dus altijd een levendig komen en gaan op het kasteel, terwijl degenen die er te gast waren de meest uiteenlopende liefhebberijen tentoonspreidden. Een daarvan bestond in het beklimmen van de vrij steile rots die er achter het kasteel omhoogrees.

Die rots trok mij persoonlijk ook iedere keer weer aan. Steeds als ik op het kasteel te gast was, moest ik bij de eerste de beste gelegenheid proberen bovenop die rots te komen, en ook diè keer had ik me voorgenomen die kans niet voorbij de laten gaan.

Die vrijdagavond kwam er natuurlijk niks meer van. Ik maakte kennis met een drietal andere genodigden: Een professor Verkammen, een tandarts met de naam Demeester en een elektrotechnisch ingenieur die Kaniest bleek te heten. We brachten een gezellige avond door, maar gingen allemaal vrij vroeg naar onze kamers omdat we er tenslotte al een hele reis op hadden zitten.

De volgende dag, zaterdag dus, bracht ik lekker luierend door. Ik speelde een partijtje tennis met Kaniest, trok een baantje in het overdekte zwembad en tegen het eind van de middag, toen het wat koeler begon te worden, besloot ik m'n voorgenomen beklimming van die mini-himalaya achter het kasteel eens te volbrengen. In m'n eentje. Waar ik gloeiende spijt van kreeg toen ik, halverwege de steile helling, te maken kreeg met een losspringende klamp. Gelukkig had ik net een steunijzer ingeslagen waardoor ik me nog net in evenwicht kon houden, maar al te lang zou dat niet kunnen duren omdat ik 't al onder m'n voet voelde wijken. Ik zocht koortsachtig naar een manier om op een net buiten mijn bereik gelegen richel te komen en aldus een val van een dikke twintig meter af te wenden, toen in een heel onverwachte vorm hulp opdaagde. Die hulp had de vorm van een hand die me werd toegestoken vanaf de richel. Natuurlijk greep ik die onmiddellijk vast, en niet lang daarna zat ik in veiligheid tegenover mijn redder.

« Bedankt. U hebt me het leven gered... als ik wat terug kan doen? »

— « U kunt mijn leven redden, inspecteur. Ik... ik hoorde via de "wreker" dat u hier zat. Ik kon nog net aan 'm ontsnappen en verberg me hier voor hem! »

De "wreker" was helemaal uit m'n gedachten verdwenen toen ik hier aankwam. En hierboven, halverwege de berg, was wel de laatste plaats waar ik nieuws over hem verwachtte.

« U bent een van de elf waar hij achter aan zit?! »

— « Ja... en hij heeft er al vier te pakken gekregen. Ik ben de vijfde op z'n lijst! »

« Wie bent u dan? »

De man tegenover me haalde z'n schouders op.

« Ik heet Albert Klein. Wat ik voor de rest ben is niet belangrijk. Ik leef al dertig jaar een geheel nieuw leven in betrekkelijke rust... totdat die "wreker" me opspoorde... »

— « Weet u wie die "wreker" is?! »

« Nee, dat weet niemand. Hij vermomt zich voortdurend en duikt overal en nergens op... »

— « En wat wilt u nou dat ik doe? »

« Mijn leven redden... bescherm me voor de "wreker"! Lever me over aan de politie! »

« Okee... best. Maar dat zullen we nou maar niet meer doen. Laten we maar tot morgen wachten. Vanavond zal u waarschijnlijk wel op het kasteel terecht kunnen. »

Reinders had er inderdaad geen bezwaar tegen de man voor een nacht onderdak te verschaffen. Hij was tenslotte gewend aan onverwacht bezoek en een slaapplaats in één van de vleugels van het kasteel was gauw gevonden.

☆☆☆

Diezelfde nacht nog werd ik uit m'n slaap gerukt door angstaanjagend gillen. Ik sprong m'n bed uit ; schoot een paar kleren aan en rende, als bij ingeving meteen de goede kant op : die waar Klein te slapen was gelegd.

Die vleugel van het kasteel werd door Reinders gebruikt als een soort permanente expositie-ruimte. De ruime logeervertrekken waren dan ook volgestouwd met een massa schilderijen, kunstwerken en zaken die je in kastelen nu eenmaal verwacht : harnassen, kisten, vazen, schilden en meer van dat soort dingen. Bovendien was 't er donker en zit 't knopje voor 't elektrich licht altijd precies dààr waar je 't niét zoekt.

Ik staakte m'n tocht naar dat vermaledijde lichtknopje meteen toen ik in het duister gekreun hoorde. Tastend probeerde ik een weg te vinden, maar dat viel tegen ! Ik stootte me diverse keren onzacht tegen alle mogelijke voorwerpen en toen ik eindelijk in de buurt dacht te zijn van de bron van het lawaai ging het licht aan ! Grote goden, wat een rommel ! Ik zag zo gauw geen voorwerp in het vertrel dat niet op een of andere manier van z'n plaats was geraakt. Alles lag ondersteboven, op z'n kant of op z'n kop. Maar dat was van later zorg. Eerst moest ik nog een nauw, doolhof-achtig gangetje door om eindelijk bij het bed te komen waar Klein een slaapplaats had gevonden.

Reinders en professor Verkammen vonden hun weg door de chaos makkelijker dan ik en waren dan ook binnen de kortste keren bij me, Verkammen met een hoogst ontsteld gezicht :

— « Wat een bende... wat een puinhoop !

« Och, dat ruimen we morgen wel weer op », reageerde Reinders lakoniek.

Ik bemoeide me intussen met Klein, die bevend van angst op de rand van z'n bed zat. Ik slaagde erin hem ervan te overtuigen dat hij weer moest proberen te slapen en dat ik wel een oogje in het zeil zou houden. De professor en Reinders vertelde ik nu wat er aan de hand was met Klein. De professor stelde voor ogenblikkelijk de politie te waarschuwen, maar zwichtte tenslotte voor het argument dat politiehulp pas vrij laat zou kunnen arriveren — het was tenslotte zaterdagnacht — en dat één man voldoende zou zijn om Klein afdoende te beschermen. De inmiddels wakker geworden Demeester en Kaniest woonden op de centrale overloop het laatste deel van de discussie bij en sloten zich bij mijn mening aan.

☆☆☆

Het was stikkedonker in de kamer waar Klein hevig klappertanden de slaap weer probeerde te vatten. Een uur lang hoorde ik niks anders. Tot ineens.. een gerucht. De "wreker" !! Nu ik eenmaal op de aanwezigheid van een derde persoon verdacht was kon ik 'm horen naderen... heel zachtjes, zonder een overdreven gerucht te maken. Ik liet 'm naderbij komen... totdat hij dicht genoeg was om 'n op z'n huid te springen en de "wreker" — want wie was 't anders — de klap terug te geven die hij me in die bunker had toegediend. Maar, ik had het moeten weten, de man was geslepen ! Waarschijnlijk wist hij op een of andere manier dat ik hem opwachtte, want ineens sprong hij op mij af, duwde me met volle kracht achteruit, tegen de rand van Kleins bed aan. Ik struikelde en viel languit achterover... recht in de armen van Klein die me ogenblikkelijk een forse portie meppen begon te verkopen. Daardoor duurde het even voordat ik de achtervolging kon inzetten. Nou ja, erg belangrijk was 't eigenlijk ook niet. Ik wist wie de "wreker" was. En ik zou 'm wel krijgen !

☆☆☆

De volgende morgen, aan het ontbijt, vertelde ik wat er die nacht was gebeurd. Alle drie de gasten plus Reinders wilden natuurlijk ogenblikkelijk actie ondernemen. Maar dat was niet nodig. Kalm vertelde ik ze :

« Die "wreker" bevindt zich in dit gezelschap. Preciezer nog : het is een van de drie genodigden van mijnheer Reinders, en wel... »

Ja, lezer ! Wie van die drie ? Verkammen, Kaniest of Demeester ?

OPLOSSING :

Toen de "wreker" voor de tweede maal wilde toeslaan maakte hij, bij zijn nadering van Klein, geen enkel geluid ! En dat in die chaos van omvergevallen meubelen ! De "wreker" moest, om dat kunststukje in het donker te volbrengen, dus gezien hebben hoe hij het beste kon lopen. Slechts één van de gasten heeft die chaos bij licht in ogenschouw kunnen nemen : professor Verkammen, alias de vermomde "wreker" !

HOU JE HART VAST: NUMMER 2000!

Ik heb nooit begrepen wat sommige mensen nu eigenlijk tegen meneer Guust hebben. Die man heeft een van de actiefste uitvindersgeesten van deze tijd en hij doet alle mogelijke moeite om ons het leven makkelijker, prettiger... leefbaarder te maken. Wat je bepaald niet van iedereen kunt zeggen. Neem bijvoorbeeld die akelige meneer Pruimpit. Die behandelt me niet alleen als "dom gansje" maar verpest ook de stemming op de redactie door voortdurend werk rond te strooien en zenuwachtig van tot naar haar te hollen.

Meneer van Gestel, onze boekhouder, heeft ook zijn minachting voor meneer Guust nooit onder stoelen of banken gestoken. En dan noem ik de ergste twee nog maar!

Meneer Guust, met z'n goede hart en goede smaak — z'n genegenheid voor mij bewijst dat — trekt zich van al dat gevit en gescheld op zijn persoon niks aan. Hij stelt zich in dienst van het heil der mensheid met een doorzettingsvermogen en een koppigheid die alle scheppers kenmerkt. Natuurlijk vallen er spaanders. Die vallen overal waar gehakt wordt!

Maar waar ik het eigenlijk over wilde hebben:

Er was weer eens een redactie-vergadering. Niet zomaar eentje, want het ging erom de inhoud van nummer 2000 vast te stellen. Er moesten dus ideeën komen... en die kwamen er. Franquin stelde bijvoorbeeld voor een gedenkpenning te laten slaan met Robbedoes op de kruiszijde en Kwabbernoot aan de muntzijde. (Natuurlijk dacht niemand aan meneer Guust. Ik wilde nog voorstellen de tekst "Guust zij met ons" op de zijkant te laten graveren, maar van mij nemen ze toch nooit wat aan). Na een snelle berekening wist de hoofdredacteur te vertellen dat nummer 2000 door die munt voor een kleine 16 dollar verkocht zou moeten worden, wat hem niet haalbaar leek. Tillieux stelde voor een aantal uitgelezen lezers een jong katje cadeau te doen. Hij had er zelf een stuk of vijf... kersvers. Roba vond dat geen kwaad idee. Hij had zelf op zolder ook nog wel wat spulletjes liggen. Walthéry stelde een nummer van 2000 pagina's voor, waarop de hoofdredacteur reageerde met: « Als u zo'n nummer zelf voor een groot deel wilt vullen, kunnen we dat idee beter meteen vergeten want het tempo waarmee uw produktie binnenkomt... »

Pats! Die zat! Peyo merkte van onderuit z'n stoel op dat, als van hem een tekenfilm voor de volgende dag werd verlangd, daar bij voorbaat met "onmogelijk" op gereageerd zou worden. Fournier was bij dat geschenk-idee voor de lezers blijven hangen. Hij had nog een partijtje flessen Normandische cider. Brouyère was het daar, uit naam van de geheelonthouders, niet mee eens. Meneer Joly, de intellectueel in het gezelschap, voelde zich nu geroepen ook een steentje bij te dragen. Hij richtte zich in z'n volle lengte van 1.55 meter achter de tafel op en stelde voor een nummer te maken op het thema "Angst en beven". Tenslotte was ook in de film de tendens naar verfilming van ramp en onheil succesvol gebleken, niet?

Nog heel wat andere goede ideeën noteerde ik gedurende die vergadering. Dat opschrijven was de smoes om mij bij die vergaderingen te krijgen, maar in werkelijkheid is 't om koffie te zetten. Om vier uur precies. Ja, ja, dat zijn die heren zo gewend. Zo tegen vier uur beginnen ze allemaal steelse blikken in mijn richting te werpen en dan weet ik al hoe laat het is. Met afgewend gezicht (ik kan er altijd slecht tegen als mannen naar me kijken... m'n hart gaat dan zo te keer) sluip ik dan naar de koffiezetmachine en schakel die in.

Prompt zat het hele gebouw zonder stroom. « Weer die vervloekte stoppen! » bulderde Pruimpit. « Dat nummer 2000 lijkt wel behekst! »

« Als u de safety-zekeringen van meneer Guust had gebruikt zou dat niet zijn gebeurd », bitste ik, maar inwendig jubelde ik van vreugde.

De stoppen werden vervangen en in het gehele gebouw bleven alle lichten uit om mij de gelegenheid te geven koffie te zetten bij het licht van een stompje kaars.

Tegen zeven uur 's avond was de koffie klaar waarna de heren besloten de vergadering, na het tweede kopje, te verdagen tot onbepaalde datum.

***

Het catastrofale verloop van de vergadering voor nummer 2000 kwam meneer Dupuis ter oren. Hij nam onmiddellijk passende maatregelen. "Om nummer 2000, wat betreft het technische gedeelte, soepel en ongestoord te laten verlopen, gaf hij meneer Guust volledig de vrije hand. Binnen de kortste keren kwam die met de plannen voor de B.U.M.P. (Bureau Universal Multiple Purpose) een soort manus-van-alles voor kantoren, met een minimaal stroomverbruik (met het oog op de zwakke zekeringen in het gebouw) gekoppeld aan een grote activiteit...

Iedereen was tot trillend toe geroerd en vol verwachting klopten alle harten voor de oplossing die meneer Guust had uitgewerkt.

De BUMP bleek een handzame, vierkante ijzeren kast op wieltjes. Aan alle kanten zaten er hendels, gleuven, wielen, meters, schroeven, moeren en bouten, ter bediening en bevestiging van:

— een fotocopie-apparaat, een telex, een vergrootkoker, een elektronische rekenmachine, een computer gevoed met het hele archief van Robbedoes en de andere redacties, een dictafoon met onmiddellijke tekstlevering en een hypermodern controlepaneel. Werkelijk een ultra-modern kantoorapparaat!

« En nou de verrassingen! », grijnsde meneer Guust breed. Het was niet te geloven. De engel was er zowaar in geslaagd in die BUMP een koffiemachine in te bouwen (wat een schát, niet-waar?) plus een automaat voor hot-dogs. En dat alles, in een uiterst handelbaar formaat, met minimaal stroomverbruik en een minimum aan kosten omdat meneer Guust uitsluitend tweedehands materiaal had gebruikt. Dàt noem ik nou geniaal. Maar meneer Pruimpit had natuurlijk weer z'n bedenkingen. Jaloerse vent! Bah!

Ik kreeg het echt wat te kwaad toen ik meneer Guust, die moderne Leonardo da Vinci, vol zelfvertrouwen zijn uitleg hoorde geven.

« Waar beginnen we mee? », wilde de lieverd weten... « Met een brief, een vergroting, een ingewikkelde berekening of met een kopje koffie? »

« Ik heb een aantal kopieën nodig van deze dienstmededeling », zei meneer van Gestel.

« Komt prima in orde », straalde meneer Guust... « met dit apparaat lopen de voorbereidingen voor nummer 2000 als op rolletjes! »

Hij pakte het blaadje van meneer van Gestel aan, liet het in een gleuf van het prachtige apparaat glijden en drukte een knop op het bedieningspaneel in. Onmiddellijk werd een zacht gezoem en geklik hoorbaar... wat al spoedig steeds harder werd. Voor het oor van een leek klonk dat steeds snellere geklik, overgaand in geratel, misschien wat paniekerig, maar mij klonk het als muziek in de oren. Evenals het gestamp van de zuigers in "allegro hysterissimo"

Sommige lafaards renden de zaal uit onder het slaken van kreten als: "Help", "Ren voor je leven" en "Brandweer!"

Ik bleef. Ik had vertrouwen in meneer Guusts kunnen.

Volkomen onbewogen vroeg het genie zich af waarom noch origineel, noch kopieën van van Gestels mededeling tevoorschijn kwamen. Hij vroeg deze laatste om eens bij de uitwerpgleuf kwamen. Hij vroeg deze laatste om eens bij de uitwerpgleuf te kijken. Van Gestel bukte zich, en kreeg een plens mosterd in z'n gezicht, vanwaar ie naar beneden drupte op z'n hagelwitte overhemd.

Die ondankbare van Gestel wilde meneer Guust net te lijf gaan, maar toen schoof de kopie van z'n nota tevoorschijn — het origineel trouwens ook — uit de uitgangsgleuf gemerkt "Archief", en ze omhelsden een dampend warme hot-dog.

Maar het bewijs was geleverd: de BUMP kon kopieën maken. En hot-dogs.

Hoe ongelooflijk het ook klinkt: van Gestel was nog niet tevreden. Hij riep allerlei onverstaanbare woorden en ramde die mooie machine met z'n hoofd, z'n voeten en z'n vuisten, en dat ondanks de veelvuldige verzoeken om "geen paniek" van meneer Guust, die alle mogelijke moeite deed om de machine weer in het gareel te krijgen. Hij bediende hendels, drukte knoppen in en stelde meters bij, maar bereikte daarmee voorlopig niks anders dan een dozijn in een telexbericht verpakte worstjes, een fotokopie van een kop koffie met suiker, de uitkomst van de vierkantswortel getrokken uit een oververs broodje, en een ongecontroleerd aantal flitsen van de lamp van de foto-kopie-machine. Zo te zien groeide het enthousiasme van de uitvinding boven dat van de uitvinder uit.

Toen dichte rookwolken het vertrek begonnen te vullen vond meneer Guust de tijd gekomen de BUMP alleen te laten en af te wachten wanneer de ongecontroleerde activiteit van het apparaat wat zou afnemen. Hij nam de drastische maatregel de hoofdstroomschakelaar uit te zetten. Maar dat vermocht de BUMP niet te stoppen. Terwijl ik me dicht tegen meneer Guusts gespierde lijf aandrukte, volgde ik de BUMP met grote ogen.

En er was heel wat te zien. De machine spotte met alle wetten van de zwaartekracht door zich met plompe sprongen voort te bewegen, als een volwassen olifant die over een paar slootjes springt. Rookwolken uitbrakend, mosterd spuitend, telexen met zuurkool en hotdogs met suiker serverend, brak ze dwars door de deur heen en hinkte de overloop van de zesde verdieping op. Ze leek te twijfelen tussen de lift en de trap, maar koos tenslotte voor deze laatste. Daarvoor moest de leuning wel even wijken.

De tocht omlaag verliep navenant: er waren gebroken tenen en een aantal verbrijzelde brillen. Maar daar stond dan weer tegenover dat we nu in het bezit zijn van een aantal haarscherpe kopieën van het behang dat de BUMP op z'n tocht omlaag van de muren rukte en meteen reproduceerde. We kunnen dus

precies hetzelfde motief in de winkel gaan zoeken.

Al met al had de BUMP de betrekkelijke rust die normaliter in het gebouw heerst, wel enigermate verstoord. Een paar ouwe zeuren spraken zelfs van een panieksituatie, maar dat vond ik knap overdreven. Tenslotte heeft de BUMP niemand om het leven gebracht. Wat dat betreft heeft meneer Guust beslist beter werk geleverd dan ene meneer Einstein, die wèl overal standbeelden heeft gekregen.

De BUMP kwam pas op de begane grond tot rust, vlak voor de balie van de receptioniste die, dom genoeg, de machine weer kwaad maakte door er een aantal zware telefoonboeken, de telefooncentrale en tenslotte de frankeermachine tegenaan te smijten. Waarschijnlijk beledigd door zoveel geweld keerde de BUMP de receptie de rug toe en hinkte de straat op waar ze vijf auto's plette, waaronder de nieuwe limousine van meneer de Mesmaeker. Vervolgens drong ze, met hernieuwde kracht mosterd, zuurkool, worstjes en melk rondstrooiend, bij Smith aan de overkant binnen terwijl de dictafoon meneer Pruimpits stem door de omgeving liet schallen die zijn secretaresse riep om "een brief aan die oelewapper van een de Mesmaeker op te nemen!»

***

De volgende redactievergadering vond plaats op de speelplaats van een school. Politie en brandweer hadden ons gebouw tot "rampgebied" verklaard.

De hoofdredacteur sloeg met z'n gips op de tafel: « Stilte! » (zijn arm was gebroken toen hij bij een uitwijkmanoeuvre voor de aanstormende BUMP was uitgegleden over een lik mosterd).

Ondanks meneer Guusts moeite was er dus nog geen idee voor nummer 2000. Tillieux was z'n katten al kwijt, en Roba had z'n zolder door een opruimingsdienst laten leeghalen. Pruimpit zei niks. Hij deed net of dat door de elastische verbanden kwam die om z'n gebroken kaak gewikkeld zaten, maar ik wist wel dat-ie gewoon te laf was om iets te zeggen. Meneer Guust zelf was trouwens niet aanwezig.

Op dat moment verscheen Joly in de tentopening. Stralend vroeg hij of er nog over dat thema "Angst en beven" voor nummer 2000 was nagedacht. Als de rolstoel van de hoofdredacteur wat beter gesmeerd was geweest, had hij Joly vast en zeker gewurgd.

Juffrouw Jannie.

Ouwe Gloriën

Dit is de laatste selectie uit het foto-album van onze vriend Georges. Eerlijk gezegd wat eerder dan ik, en wellicht ook wel jij, had gedacht. Tenslotte kun je uit zo'n uniek album eindeloos blijven putten. Maar... laat ik nou toch een ander, soortgelijk album hebben ontdekt ! Bij een zekere meneer Pacco, een oud-piloot die ook al voortdurend met een fototoestel rond z'n schouder rondwandelde. Het zwaartepunt van zijn foto's ligt rond de jaren '35 en vanaf volgende week kan ik je, dankzij meneer Pacco, dus laten zien hoe het in die dagen met de vliegerij was gesteld.

Jean-Luc.

1

2

▲ Twee piloten van een Douglas Havoc A-20.

◄ Een explosief tweetal : 'n Mistel 3C : Focke-Wulf 190 op Junkers Ju 88. De lesversie bestond uit een Ju-88 H-4 en een FW 190 A-8 (2 piloten + 1 mitrailleurschutter).

▼ De bemanning van deze onfortuinlijke B-26 Invader is ongedeerd uit dit hachelijke avontuur tevoorschijn gekomen (Bevekom 44-45).

▼ Opdracht uitgevoerd en de Douglas Havoc A-20 laat z'n grote wielen piepend op het beton terecht komen. Serienummer : 32 1469.

3

4

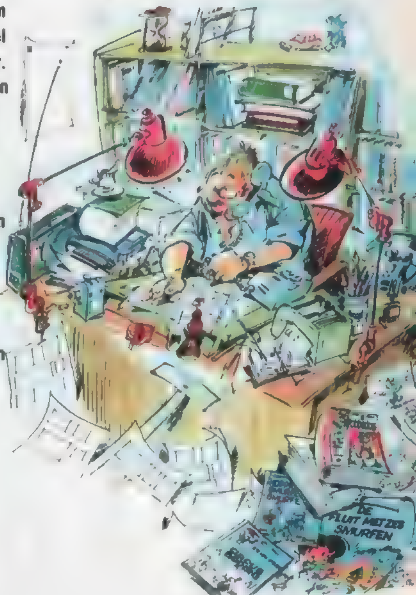
Hij doet 't weer!

Altijd hetzelfde liedje. Peyo wil best en begint dan ook vol goede moed aan de opzet voor een nieuw Smurfenverhaal en krabbelt de eerste pagina op papier. Die eerste krabbels en schetsjes bevallen 'm helemààl niet. Dus volgt er een tweede vel... en een derde... enzovoort. Peyo is nooit helemaal tevreden over z'n werk. Dus blijft-ie schetsen, slijpen, gummen, krabben en mieren...

Dan... na niet-meer-te-tellen-zoveel telefoontjes van de redactie en een berg lezersbrieven waarin om de terugkeer van de Smurfen wordt gevraagd, zegt Peyo eindelijk : « Nou ja, dan moet 't maar zo. »

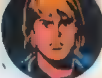
Dat betekent niet dat 't nu met 't gegum, gekrab, geschets en gemier is gedaan. Ooooh nee, verre van dat. Maar we zijn wel zover dat we 'n nieuw, kersvers verhaal van de Smurfen kunnen aankondigden. Daar gaat-ie dan :

vanaf volgende week: "Smurfensoep"

BLAUWE SPERWER

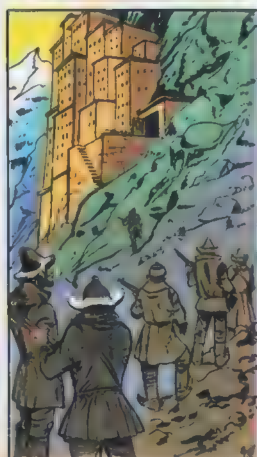

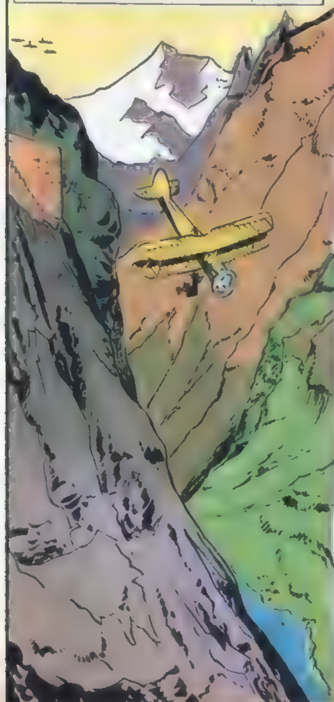

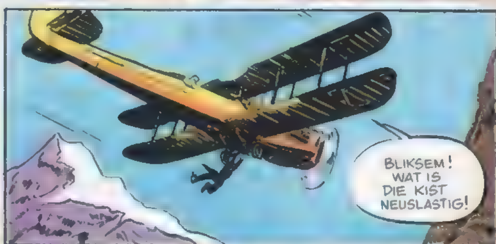
DE STILLE STRIJD

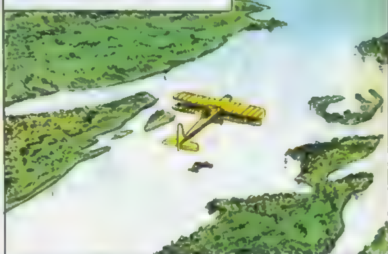

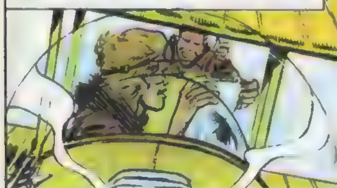

BLAUWE SPERWER

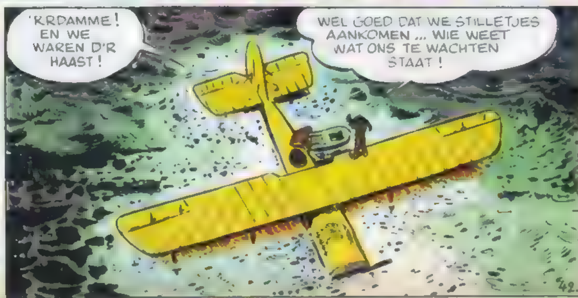

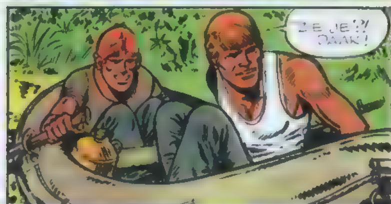

DE STILLE STRIJD

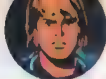

RUIK .. RUIK JE DAT?

ZIJN DAT GEEN.
ZOU JE WEL ZEGGEN, JA, MAAR DAT KAN TOCH NIET?!

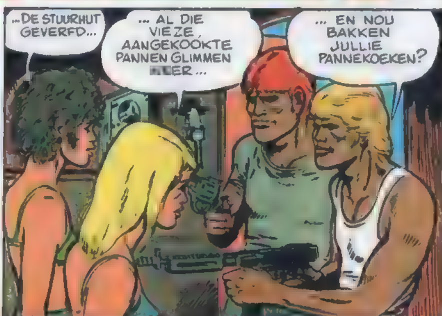

HANDEN OMHOOG!
Hiii!

JA, HOOR! 'T KAN TOCH: PANNEKOEKEN!
WE ZIJN STUDENTEN... WE DEDEN SINGAPORE-CHITTAGONG PER MOTOR ... MAAR DIE IS IN DE RIVIER GEVALLEN!

WE GINGEN TE VOET VERDER, MAAR TOEN WE UW "ORION" VONDEN, DACHTEN WE DAT DE EIGENAARS ONS MISSCHIEN WEL ...

... NAAR SINGAPORE WILDEN MEENEMEN, ALS ZE TERUGKWAMEN.
EN WE HEBBEN ONS NUTTIG GEMAAKT! DE HELE BRUG IS SCHOON ...
44

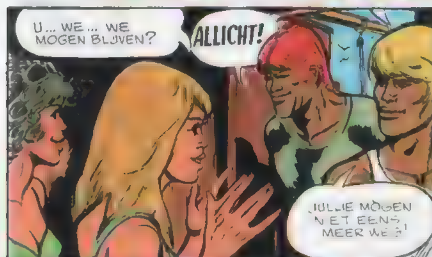

...DE STUURHUT GEVERFD...
... AL DIE VIEZE, AANGEKOOKTE PANNEN GLIMMEN ER ...
... EN NOU BAKKEN JULLIE PANNEKOEKEN?

DE STILLE STRIJD

SIRIUS

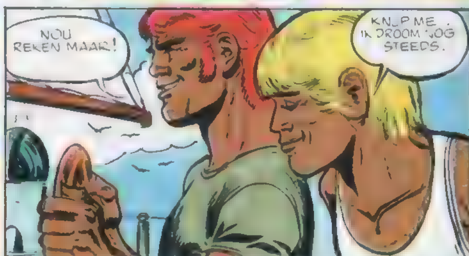

einde

Robbedoes is een weekblad van de Uitgeverij Jean Dupuis, N. V., en wordt gedrukt in België.

Redaktie en administratie: Voor België: Livornostraat 97, 1050 Brussel.
Voor Nederland: Industriestraat 13, Sittard.

ABONNEMENTEN

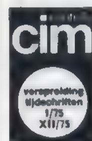
België: 1 jaar: 936 F; 6 maanden: 468 F; 3 maanden: 234 F - P.R. nummer 000-0362159-58 van de Uitgeverij Jean Dupuis, N. V., Livornostraat 97, 1050 Brussel.

Groot-Hertogdom Luxemburg: 1 jaar: 978 F; 6 maanden: 489 F; 3 maanden: 244 F.

Nederland: 1 jaar: Fl 46,80; 6 maanden: Fl 23,40; 3 maanden: Fl 11,70 - Gironummer 211714 van de Uitgeverij Jean Dupuis, N. V., Industriestraat 13, Sittard.

Overige landen: 1 jaar: 1.601 F; 6 maanden: 801 F; 3 maanden: 401 F - P.R. 000-0362159-58 van de Uitgeverij Jean Dupuis, N. V., Livornostraat 97, 1050 Brussel.

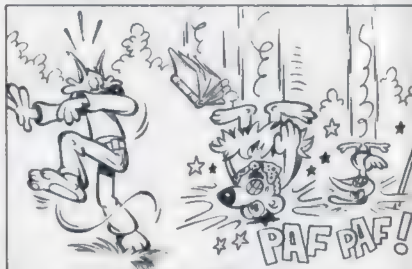

Een abonnement begint te lopen met het eerste nummer van de maand die volgt op de betaling, tenzij de abonnee dit uitdrukkelijk anders wenst.

ALLOTRIBUS

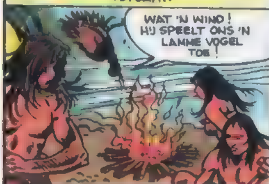

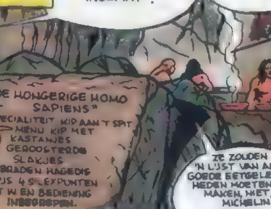
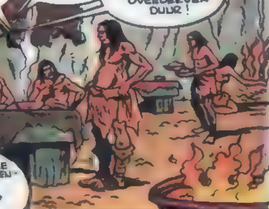
EEN HAANTJE BRADEN OP DE MAAN

TEKST: O. JOLY. TEKENINGEN: CICUENDEZ

O.W 1013

NATUURLIJK SCHOTEL IK JE HIER VEEL FANTASIE VOOR. OVER HET ALGEMEEN EET DE MENS, ZOWEL VROEGER ALS NU, MATIG. EEN MAALTIJD PER DAG VONDEN ZE AL HEEL MOOI. JULIUS CESAR AT SOBER. NERO OOK: HIJ HIELD OPEN TAFEL VAN 'S MIDDAGS TOT 'S NACHTS, MAAR LETTE DAARBIJ OOK AL OP DE DUITEN!

TEGEN DIE MATIGHEID WERD OOK WEL 'NS GEZONDIGD. CESAR GAF OOIT DE BELASTINGOPBRENGST VAN EEN PAAR PROVINCIES UIT VOOR EEN DINER. NERO ZOCHT 'T VOORAL IN ORIGINALITEIT VAN GERECHTEN EN AANKLEDING. ZO LIET HIJ EENS 600 STRUISVOGELHERSENEN EN EEN 1000 NACHTEGAALTONGETJES AANRUKKEN. HIERDOOR WILDE NERO DE GUNST VAN HET VOLK WINNEN DAT IMMERS "BROOD EN SPELEN" VROEG. VOOR 'T WERK HADDEN ZE TOCH SLAVEN...

ALSJEBLIEFT, HET MENU VAN ARISTOPHANES: 'N FEESTMAAL IN ÉÉN WOORD VAN ZES REGELS! ZEG 'T MAAR 'NS 10 KEER ACHTER ELKAAR, OM GRIEKS TE LEREN...

LEPADOTEMACHOSELACHOGALEO-
GRANIOLUPSANODRIMYPOTRIMMATRO-
SILPHIOPRASOMELITOCATAKECHYMENO-
KICHLEPICOSSYPHOPHATTOPERISTERA-
LECTRYONOPTENKEPHALOKINCLOPE-
LEIOLAGOOSIRAIOBAPHETRAGANOPTERYGÔN...

VERTALING: "OESTERS, GEZOUTEN VLEES, TARBOT, HONDSHAAIEKOPPEN, KEVERS IN PITTIGE HONINGSAUS, LIJSTERS, MERELS, DUIFJES, GEROOSTERDE HANEKAMMEN, WATERHOENTJES, DUIFJES, GEMARINEERDE HAAS, KALFSSPIERTJES EN VOGELVLEUGELS." EET SMAKELIJK

JE ZIET WEL DAT ER IN BEVOORRECHTE LANDEN ZEKER PERIODEN VAN OVERVLOED ZIJN GEWEEST. VOORAL VOOR WELGESTELDEN...

1586. DE ENGELSE ZEE- EN STAATSMAN RALEIGH BRENGT UIT AMERIKA DE AARDAPPEL MEE DIE WORDT HIER VERVOLGENS VERBOUWD, MAAR...

OP AANDRINGEN VAN PARMENTIER BEWIJST LODEWIJK XVI DAT AARDAPPELS ZELFS GOED ZIJN VOOR KONINGEN!

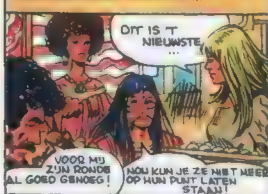
DE AARDAPPEL WORDT GEMEENGOED HET VOEDSEL DER ARMEN HIJ HELPT FRANKRIJK DOOR DE SCHAARSTEPERIODE VAN 1794 TOT 1816 HEEN

IN 1976 WORDEN AARDAPPELS ZO DUUR DAT 'T BIJNA RIJKELUISVOEDSEL WORDT RALEIGH DIE IN 1618 WERD ONTHOOFD HAD DUS KUNNEN ZEGGEN:

ECHT WAAR!

APRIL 1976: DE ENGELSEN MAKEN VIERKANTE EIEREN! DE MENSEN, NIET DE KIPPEN NATUURLIJK KOOK EEN EI, PEL 'T, DUW 'T IN EEN VIERKANT VORMPJE EN DE KOELKAST IN. WAT LATER KUN JE JE VRIENDEN ER GROTE OGEN DOOR LATEN OPZETTEN!...

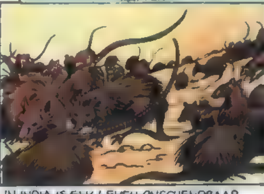

MAART 1976 NIEMAND HOEFT MEER VAN HONGER OM TE KOMEN TWEE DERDE VAN DE WERELDBEVOLKING EET RIJST DAGELIJKS BENODIGD MINIMUM: 400 GRAM
IN AMERIKA WORDT "RICETEIN" ONTDEKT (RIJST MET SOJAPROTEINEN). DAGELIJKS BENODIGD MINIMUM 260 GRAM

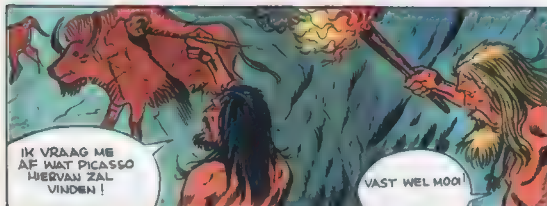
APRIL 1976. KAVIAAR GEMEENGOED? IN RUSLAND WORDT KUNSTMATIGE KAVIAAR GEMAAKT...

MAART 1976 INDIA 604 MILJOEN INWONERS, 3 MILJARD 624 MILJOEN RATTEN...

IN INDIA IS ELK LEVEN ONSCHENDBAAR ZOALS ZE WILLEN, MAAR OM AL DIE LEVENDE ZIELEN TE VOEDEN!.. DIE "RICETEIN" ZAL ER NODIG ZIJN!

GENOEG OVER VOEDSEL WE KIJKEN 'NS NAAR BRIEVEN EN KUNST ALS JE KLEIN BENT BEGIN JE MET GELUIDEN MAKEN (MUZIEK VOOR ALLES! EN VIA POPPETJES TEKENEN EN BOETSEREN DOE JE JE EERSTE SCHRIJFPOGINGEN. HEEL VROEGER GING HET NET ZO..

MILJOENEN KUNSTWERKEN.. EEUWENLANGE INSPANNINGEN OM TECHNIEKEN TE ONTWIKKELEN EN EFFECTEN TE BEREIKEN. KUNST STAAT NIET STIL, HOEWEL VELEN DE MODERNE KUNST ALS ACHTERUITGANG BESCHOUWEN ANDERZIJDS VEREISEN ORIGINALITEIT EN VOORUITGANG TAL VAN EXPERIMENTEN. AAN DIE EXPERIMENTEN IN DE KUNST HEEFT HET IN DE 20STE EEUW BESLIST NIET ONTBROKEN...

ECHT WAAR!

JE MOET VAAK PRECIES OP DE "GOLFLENGTE" VAN DE KUNSTENAAR ZITTEN OM HET KUNSTZINNIGE TE KUNNEN VATTEN IN 1976 STELT DE "TATE GALLERY" 120 VUURVASTE STENEN TEN TOON.

APRIL 1976. SCHANDAAL IN ENGELSE KUNSTKRINGEN. DE STAAT HEEFT 'N TENTOONSTELLING GESTEUND WAAR ALLEEN TOILETPAPIER EN FOTO'S VAN VUILNIS WERDEN TETOONGESTELD!

OVERDRIJVEN WORDT OOK WEL 'NS EEN KUNST GENOEMD MAAR DAN WEL EEN MET EEN ZEER KLEINE "K". JE KUNT OP ELK GEBIED IN VOORTDURENDE ONTWIKKELING EXCESSEN VERWACHTEN, DIE EVEN GAUW ZIJN VERGETEN ALS GEMAAKT. DAARNAAST BLIJVEN ER OOK ALTIJD KUNSTENAARS DIE NIET UITGAAN VAN HET IDEE "HOE MEER GEKHEID, HOE MEER KUNST"..

HET GESPROKEN WOORD VERVLIEGT. DE MENS GING ER WAT OP ZOEKEN OM ZIJN WETTEN, BEVELEN OF GEDACHTEN VAST TE LEGGEN. HET EERSTE SCHRIFT WAS BEELDSCHRIFT

CHINA

⊙ = ZON, BERG, VELD

EGYPTE

⊙ = ZON, BERG, WATER

SUMERIË

MAN, KONING, PLOEG, BOER

EEN GELEERDE HEEFT 'N HELE DAG NODIG OM OP DIE MANIER 'N BRIEFJE TE SCHRIJVEN...

DE FENICIËRS, EEN VOLK VAN KOOPLIEDEN, ZEEVAARDERS EN ROVERS, VINDEN DAT VEEL TE TIJDROVEND...

AL DIE HIEROGLIEFEN! VOORDAT 'N REKENING KLAAR IS HEB JE 'N HELE PAPYRUS GEBRUIKT, EN ZIT JE IN DE VOLGENDE HAVEN!

BEDENK JIJ DAN MAAR IETS OM VLUGGER TE SCHRIJVEN!

ZE VONDEN HET ALFABET UIT. GRIEKEN EN ROMEINEN NAMEN DAT OVER...

FENICISCH	GRIEKS	LATIJN	FENICISCH	GRIEKS	LATIJN
≮	A	A	~	M	M
9	B	B	ϟ	N	N
^	Γ	G	ǂ	Ξ	X
Δ	Δ	D	O	O	O
∃	E	E	7	Π	P
Y		(W)	ɦ		
I	Z	Z	Φ		(Q)
Ħ	H	(Θ)	9	P	R
⊕	Θ	(th)	W	Σ	S
ʅ	I	I	X	T	T
ɤ	K	K			
6	Λ	L			

ZO KUNNEN WIJ ALLES SCHRIJVEN MET 26 VERSCHILLENDE LETTERS. HET CHINESE BEELDSCHRIFT HEEFT 40 000 VERSCHILLENDE TEKENS! IN 1866 KWAM REMINGTON MET DE EERSTE SCHRIJFMACHINE..

IN DE EERSTE EEUWEN VAN ONZE TIJDREKENING MAAKTEN DE CHINEZEN AL PAPIER DAT ZE BEDRUKTEN. IN EUROPA WERDEN BOEKEN MET DE HAND OP PERKAMENT GESCHREVEN. DAAROM WAREN ZE OOK ZELDZAAM TOT GUTENBERG, IN 1440, DE DRUKPERS UITVOND...

17DE EEUW: DE EERSTE DAGBLADEN. 1938: DE EERSTE ROBBEDOES...

1783: DE GEBROEDERS MONTGOLFIER GAAN MET EEN BALLON DE LUCHT IN. DE EERSTE LUCHTREIS DIE MENSEN MAKEN

HIERMEE HEEFT DE MENS DE VEROVERING VAN HET LUCHTRUIM BEGONNEN!

WAAR ZAL DAT NOG OPHOUDEN? BALLONS OF ANDERE LUCHTVAARTUIGEN ZULLEN DE MENS STEEDS HOGER EN VERDER BRENGEN... NAAR DE MAAN! NAAR DE STERREN!

AL GAUW GEBRUIKT DE FRANSE REPUBLIEK DE KABELBALLON ALS OORLOGSTUIG...

DE MENS HEEFT NU DE 4 ELEMENTEN BEDWONGEN: VUUR, AARDE, WATER EN LUCHT. IN 1793 DROOMT FULTON (U.S.A.) VAN 'N DUIKBOOT. HIJ BIEDT ER NAPOLEON EEN AAN

IN WATERLOO KRIJGT HIJ DE GENADESLAG...

DE EERSTE STOOMMACHINE DATEERT UIT... 120 V.CHR. HET IS DAN SPEELGOED. ZOWAT 2.000 JAAR LANG WORDT DE STOOMKRACHT NIET BENUT. IN 1687 KIJKT PAPIN GEFASCINEERD NAAR KOKEND WATER IN EEN KETEL.

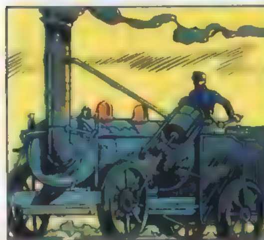
DE STOOMKRACHT ZAL EEN NIEUW TIJDPERK VOOR DE MENSHEID BETEKENEN. DE INDUSTRIE WORDT GEBOREN.

1765: J. WATT: DE STOOMMACHINE. 1770: CUGNOT BOUWT DE EERSTE STOOMAUTO.

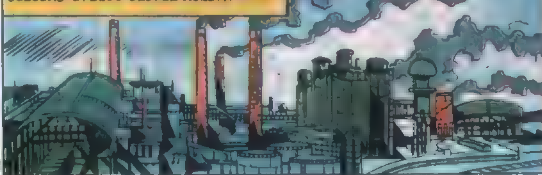

JAWEL, EN DAT IS DAN HET EERSTE AUTO-ONGEVAL

1814: STEPHENSON BOUWT DE EERSTE STOOMLOCOMOTIEF.

OVERAL WORDEN NU MACHINES EN FABRIEKEN GEBOUWD. STEEDS GROTER WORDEN ZE

EN STEEDS SNELLER FABRICEREN ZE PRODUKTEN, DIE DAN OOK GOEDKOPER ZIJN DAN DE AMBACHTELIJKE PRODUKTEN. AMBACHTSLIEDEN WORDEN FABRIEKSARBEIDERS. OM MACHINES TE BEDIENEN WORDT WEINIG KRACHT VEREIST. ER WORDEN VROUWEN EN KINDEREN VOOR GENOMEN. HET BEGIN IS VERSCHRIKKELIJK. EEN ONVERPOOSD WERKEND GEZIN VERDIENT NAUWELIJKS GENOEG OM TE KUNNEN ETEN EN ONDERDAK TE VINDEN.

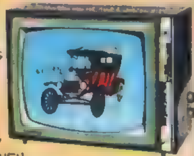
vervolg

ALS JE ERAAN TWIJFELT OF JE EEN GELUKSVOGELS BENT, BEDENK DAN EENS DAT IN 1841 KINDEREN VAN 5 JAAR (JA, 5 JAAR!) IN NAUWE MIJNGANGEN WERKTEN. 14 TOT 16 UREN PER DAG, MET 2 KEER 1 UUR RUST PER DAG, MAAR GEEN ENKELE ZONDAG VRIJ, EN NOOIT VAKANTIE!

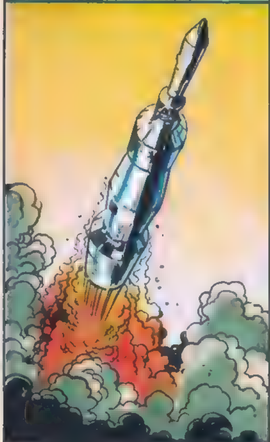

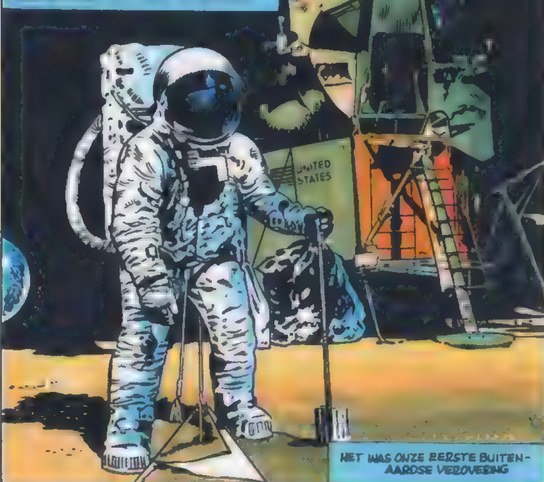
DAT WEKTE VERONTWAARDIGING. DE EERSTE WETTEN OP DE KINDERARBEID WERDEN UITGEVAARDIGD. DE ARBEIDERS KWAMEN VOOR HUN RECHTEN OP. MAAR DE EERSTE WEKELIJKSE RUSTDAG VERKREGEN ZE PAS IN 1906!

IN TWEE EEUWEN HEEFT DE MENSHEID MEER VOORUITGANG GEMAAKT DAN TEVOREN SINDS HET TERTIAIR, OP INDUSTRIEEL, TECHNISCH EN SOCIAAL GEBIED. ONZE OUDERS HEBBEN BIJGEDRAGEN TOT EEN ONTWIKKELING WAARVAN ZIJ DROOMDEN. DE SOCIALE ZEKERHEID VAN DE WIEG TOT HET GRAF, BEHOORLIJKE WERKVOORWAARDEN, VRIJE TIJD EN VAKANTIE. DAARDOOR KUNNEN WIJ NU LEREN ZOVEEL ALS WE WILLEN, EN REIZEN MAKEN. IN 1830 KONDEN 60 % VAN DE EUROPEANEN ONDER DE 20 JAAR NIET LEZEN OF SCHRIJVEN. IN 1976 NOG MAAR 3,6 %

DE TELEVISIE IS (ONDER ANDERE)... EEN OPEN VENSTER OP DE HELE WERELD...

VOLGENDE WEEK,
BELEEF JIJ DE WERELDONDERGANG?
1. – DE KOMEET VAN 1910.

Arme, arme, Lampil!

LAMBIL • Cauvin

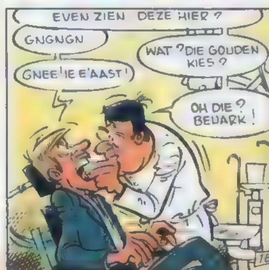

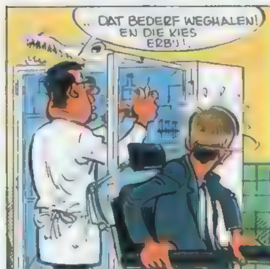

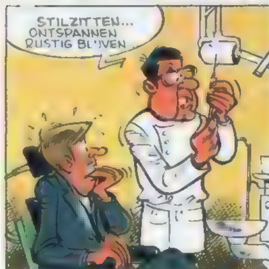

vervolg

TJONGE! ZO'N STUK BEDERF ZIE JE OOK NIET IEDERE DAG! HOE IS 'T MOGELIJK ?!.. U LAAT UW NEUS HIER NIET VAAK GENOEG ZIEN!
EN M'N TANDEN OOK NIET... MAAR IK HEB NIET ALTIJD TIJD OM TE KOMEN. NOU, HOP, WAT GAAT U DOEN ?!

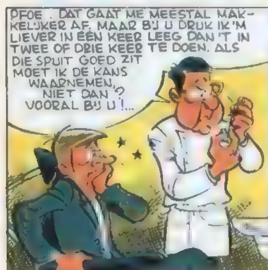

.. DAT BEDERF WEGHALEN! EN DIE KIES ERBIJ!

STILZITTEN... ONTSPANNEN RUSTIG BLIJVEN

ONTSPAN U, ZEI IK! HOE KAN IK ANDERS VERDOVEN, VERDIKKEME ?!

ZOALS U WENST... IK HEB NIET DE TIJD OM OP DE EERSTE SNEEUW TE WACHTEN! MOND OPEN! ZZZZOOOOOOH!
AAAAREUH! RAAAAH!

RAAAH! GRAAH!
BLIJF ZITTEN! STILZITTEN !

PFOE.. DAT GAAT ME MEESTAL MAKKELIJKER AF, MAAR BIJ U DRUK IK 'M LIEVER IN EEN KEER LEEG DAN 'T IN TWEE OF DRIE KEER TE DOEN. ALS DIE SPUIT GOED ZIT MOET IK DE KANS WAARNEMEN, NIET DAN ? VOORAL BIJ U!...

WERKT 'T AL ?
'T PRIKT!
MOOI!

ALS 'T PRIKT DAN WERKT 'T! MOND OPEN!..
NEE! NEE!
OPEN, ZEG IK!

NEE! RHAAA!
RHAAHAAA

ZO DAN! MOEST U DAARVOOR NOU ZO TEKEER GAAN? NOU?!
KAD UELNS ILLEZIEN!
PARDON?

IK ZEG KAD UELNS ILLEZIEN!
GOEDGOED... LEG ME DAT LATER MAAR 'NS UIT PRATEN MET 'N HALF VERDOOFDE KAAK VALT NIET MEE!

DE REKENING STUUR IK WEL THUIS... MET DAAROP WAT SCHADEVERGOEDING IN VERBAND MET KLANTEN DIE DOOR UW WAANZINNIG GEJAMMER OP DE VLUCHT ZIJN GESLAGEN!
TOT NOOIT MEER ZIENS!
DAS EDEZIJDS! DE GOETEN!
A. DENT

SLAGERIJ MAX SCHNEIDER

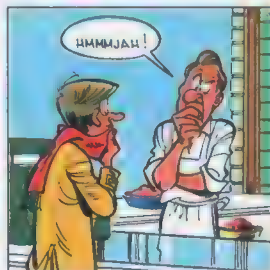

DINGELI
KIJKIJK! MENEER LAMPIL!
WAT KAN IK VANDAAG VOOR U DOEN?

DIE HONDEDGWAW GALSLEWEN TWEE-ONDEDGAW SALAWI TEE WAGGESLAWWE ZES WLAGJESOSSETONG
?

WABLIEF?

TWEEONDEDGWAW SALAWI TEE WAGGESLAWWE E ZES WLAGJESOSSETONG!
OH!

NIET OM HET EEN OF ANDER, MENEER LAMPIL, MAAR IS ALLES WEL IN ORDE MET U?
EE! ZEWWENEGIES ETWOGGE!

HMMMJAH!

ZEG VROUW, KOM 'NS EVEN... D'R STAAT HIER EEN OF ANDERE GASTARBEIDER 'N PARTIJTJE MOEILIJK TE DOEN!
?

MAAR DA'S MENEER LAMPIL! HERKEN JE 'M DAN NIET?!
TJA... DAT DACHT IK IN 'T BEGIN OOK!

DIEONDEDGWAW GALSLEWEW TWEEONDEDGWAW SALAWI TEEWAGGESLAWWE E ZES WLAGJESOSSETONG!
?

vervolg

WA... WAT ZEGT HIJ NOU ?!...
TJA..

LUISTER, KEREL... ALLES GOED, WEL EN GRAPPIG, MAAR ER IS EEN TIJD VAN KOLDER EN 'N TIJD VAN GEIN, EN NOU HEBBEN WE ALLEMAAL GENOEG GELACHEN. ZEG NOU EVEN KALM EN RUSTIG WAT JE WILT, JA ?

EN ZEG 'T WEL DUIDELIJK, WANT MIJN TIJD IS GELD! IK VERDIEN M'N BROOD NIET MET POPPETJES TEKENEN !

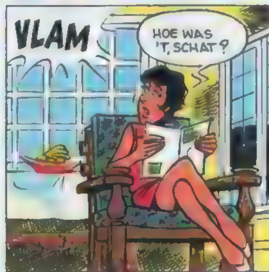

DIEODAWASLEWEW TEEO-DAW SAWI TEE ASLAWWE EZESAJESOSSETONG
BONK
BONK

IK WIST ECHT NIET DAT-IE 'T ZO OP Z'N ZENUWEN HAD !
OF ZOU Z'N CHOLESTEROL-GEHALTE EINDELIJK DE PAN UIT SWINGEN ?...
4A

IK VREES DAT ROBBEDOES BINNENKORT EEN TEKENAAR MINDER HEEFT... NIET DE ALLERBESTE, MAAR TOCH MOETEN ZE WEER TWEE PAGINA'S ZIEN TE VULLEN !...
BOAH. VOOR HEM TIEN ANDEREN !

VLAM
HOE WAS 'T, SCHAT ?

DIE STOWWESLAGEN SNAWTE NIKSVAWGALSLEWEW ESALAWI! EWAWGESLAWWE ENOSSETONG GWASTZAT !

DUS DIE STOMME SLAGER SNAPTE NIET DAT DE TANDARTS JE VERDOOFD HEEFT EN DAT JE 300 GRAM KALFSLEVER, 200 GRAM SALAMI, TWEE VARKENSLAPPEN EN ZES PLAKJES OSSETONG WILDE HEBBEN ? EN TOEN HAD JE ER TABAK VAN EN JE KWAM MET LEGE HANDEN TERUG ! TREK 'T JE MAAR NIET AAN HOOR, SCHAT !...

TOCH VERDRAAID FIJN ALS JE IEMAND HEBT DIE VAN JE HOUDT EN JE BEGRIJPT !
4B

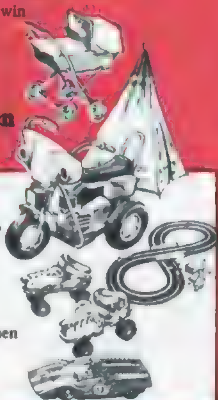
einde

Hé, Jongens en Meisjes, nu kunnen jullie met Lonki mooie prijzen winnen.

Geen moeilijke wedstrijd, geen eindeloos gespaar. Het enige wat je moet doen, is een zakje Lonki kopen en win één van de 2000 prijzen met de Quick Tombola* aangeboden door Lonki.

2000 prijzen met Lonki te winnen

Hoofdprijs:
1 mini-motorfiets.

- 5 kinderfietsen
- 10 platenspelers
- 10 circuits Speedtrack
- 20 indianententen of poppenwagens
- 50 Barbie of Big Jim poppen
- 24 paar rolschaatsen
- 100 kinderfonoplaten
- 1780 Lonki posters

Haal vlug een zakje Lonki ... en zie meteen wat je gewonnen hebt.

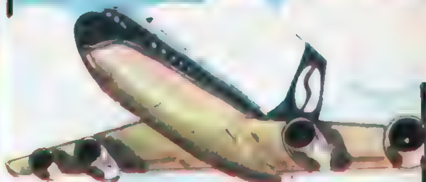
In elk zakje Lonki zit een genummerd Quick Tombola* biljet. Staat op de binnenzijde een afbeelding, van één van de vermelde prijzen, dan heb je gewonnen.
Staat er niets, jammer; wees dan niet ontmoedigd.
Immers, er zijn 2000 prijzen te winnen. Sukses.

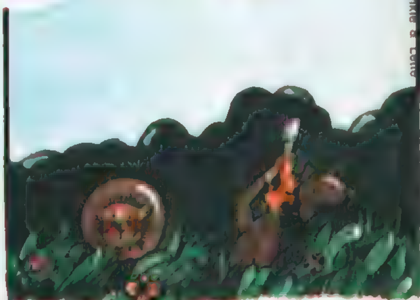
Lonki, het snoepje met altijd iets extra's.

* Tombola van Koningin Fabiola Dorpen (C.A.P.S.A.) voor mentaal gehandicapte kinderen 51e schijf. K.B. nr CD 585. 13-145 van 20/3/75. Trekking op 16/3/76. door Meesters Lichtert en Labranche gerechtsdeurwaarders te Brussel. Reglement op aanvraag verkrijgbaar bij Lonki Quick Tombola - Postbus 19 - 2190 Essen

WIN UW REIS NAAR KENYA MET SABENA

Die kans wordt u geboden bij een bezoek aan het dierenpark van Louveigné (De Wilde Dierenwereld).

Dit park bevindt zich op de weg naar Spa, op 25 km van Luik in een paradijs van groen en rust. Groot wild en afrikaanse dieren leven er in vrijheid.
De Wilde Dierenwereld nodigt u uit om dit alles te ontdekken.

DE WILDE DIEREN-WERELD

LOUVEIGNE

Telefoon 041/60 81 40

van de gangsters. De poli-

Baard&Kale

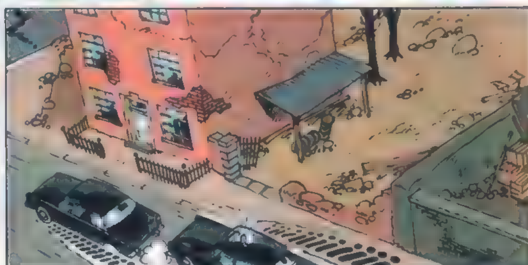

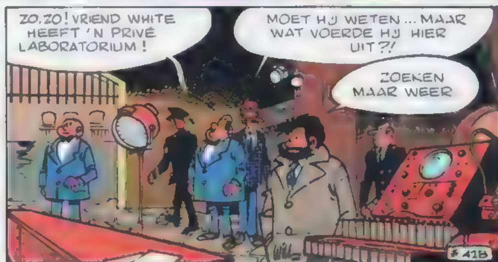

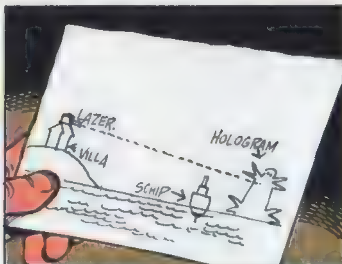

MONSTER RECHT VOORUIT

vervolg

Baard&Kale

HIER O10.. BEGREPEN.. ZETTEN KOERS NAAR DE OPGEGEVEN POSITIE OVER EN SLUITEN
010

WAT IS ER?! EEN ZEESLANG?

VAN OLIE, JA! DE HELE GROT ZIT VOL FUEL!
EN DAT ZIE JE NOU PAS?!?!
WE MOETEN ER VANDOOR!

TE LAAT!!

STOP! MACHINES ACHTERUIT! WE BLIJVEN HIER LIGGEN! DIE GROT IS EEN GROTE BRANDBOM MET AL DIE OLIE!...
DAAR! DE "AURORA"! HANDIGE JONGEN DIE 'M DAAR HEEFT INGEKREGEN!
ZOZO! DUS DIT NOEMT VRIEND WHITE HET PLATTELAND

HUFTER! JE HEBT ALLES VERKNALD! JE KUNT OP NIEMAND MEER VERTROUWEN!
LAAT ME LOS!

... OF IK STRIJK EEN LUCIFER AF.. DAN KUN JE PERSOONLIJK MEEMAKEN HOE IK ALLES LETTERLIJK VERKNAL!

NEE! JE ZOU 'T NOG DOEN OOK!
NOU EN OF! ZE MOETEN VAN ME AF BLIJVEN!

GOEIE GENADE! ALS DE KLABAKKEN BEGINNEN TE PAFFEN!.. JE WEET 'T MAAR NOOIT MET DIE VOGELS! EEN KOGEL EN .. BWAHM!...
*43B

MONSTER RECHT VOORUIT

WILL • *TILLIEUX*

ROBBEDOES INTERVIEWT

VERVOLG VAN BLADZ. 15

zicht als je die dingen zonder jasje draagt. »

« Dit vak leer je in de praktijk ? Waar begin je nou mee als je hier voor het eerst komt ? »

« Meestal met de telefoon. Zo ben ik hier tenminste begonnen. Daar leer je al zo'n beetje wat wààr zit en wàt de gasten allemaal kunnen vragen. Wanneer je dat een beetje door hebt, ga je al eens bij de receptie zelf assisteren en voordat je het weet, zit je er volop in. Dat is in 't begin wel moeilijk, want je moet duizend en een dingen tegelijk doen. Hier vraagt iemand z'n sleutel, dààr moet er een een krant hebben, die persoon wil geld wisselen terwijl op hetzelfde moment een vent z'n trein moet halen en nog moet afrekenen. In het begin tolt je hoofd dan wel 'ns om en moet je echt onmiddellijk opschrijven als je iets niet meteen kunt uitvoeren. Maar als het goed is, went het gauw.

» Je moet echt kunnen improviseren en meteen op een bepaalde situatie kunnen reageren, anders kom je er volgens mij vaak niet uit. Je moet bijvoorbeeld niet te beroerd zijn om een kamer op te ruimen, wat bij vergissing eens niet was gebeurd. Als je dan niemand van de betreffende dienst kunt bereiken en die gasten staan daar bij je balie te wachten... tja, dan vlieg je snel even naar boven en doet wat er gebeuren moet. Tenslotte moet je zelf thuis ook je bedden opmaken, dus zo'n ramp is dat ook weer niet.

» Wat erg belangrijk is, is dat je de mensen moet leren "herkennen". Het is erg leuk voor iemand die hier al ooit eens is geweest om herkend te worden als hij zich komt aandienen... en met z'n naam aangesproken te worden. Ik oefen daar zelfs wel op, moet ik eerlijk toegeven. Ook met mensen die gereserveerd hebben is dat belangrijk. Het eerste wat ik ook doe als ik hier begin, is het lijstje met reserveringen doorlezen. Als zo'n persoon dan opdaagt en hij noemt z'n naam, dan kan ik zeggen : "Ah ja, meneer die en die... we verwachtten u". Dat klinkt toch heel anders dan : "Momentje graag, ik kijk het even na".

» En daarnaast is het natuurlijk ook de truc om iemand toch te "herkennen", zelfs al heb je die naam niet in het reserveringsboek gezien. Er

kan tenslotte bij ons iets mis zijn gegaan waardoor de reservering van die man niet in het boek terecht is gekomen of verkeerd in dat boek is geschreven. In dat geval moet je dan toch nog die blijk van herkenning kunnen "spelen"... zodat je die man niet het gevoel geeft dat er iets aan z'n reservering mankeert. »

« Dus wel makkelijk dat je in je vrije tijd aan toneel doet. »

« Wie weet ? Misschien wel. »

« Je doet in dit vak natuurlijk wel een aardige stoot mensenkennis op. »

« Nou... kijk... ieder mens is toch verschillend, hoor. Je kunt soms wel eens een reactie voorspellen door naar het uiterlijk te kijken... naar de manier van kleding, maar vooral door op de mond en de ogen te letten. Maar over het algemeen reageer je in eerste instantie op een standaard manier die je na even praten aanpast aan de persoon met wie je te doen hebt...

» Die aanpak verschilt wel enigszins van persoon tot persoon, maar veel loopt het niet uiteen. Bij de een kun je er wel 'ns een grapje tussendoor gooien, bij de ander moet je heel formeel blijven.

» Wat de meeste mannen die hier verblijven wel vaak gemeen hebben, is hun betrekkelijke hulpeloosheid op het gebied van praktische dingen. Een kam bijvoorbeeld heeft een heel groot deel van die mensen niet bij zich. Daar vragen ze hier voortdurend om... en kleine medicijnen. Tegen hoofdpijn bijvoorbeeld... of een pleister als ze zich eens hebben gesneden. Dat soort dingen hebben we hier ook achter de balie liggen. Maar daarbij laten we zelf ook wel eens een steek vallen. Een keer kwam hier een man naar de balie die zich in de vinger had gesneden en om een pleister vroeg. Die had ik wel... maar zo'n hele rol, weet je wel... en nergens een schaar om er een stuk af te knippen. Uiteindelijk ben ik naar de keuken gehold en heb daar een stuk pleister afgesneden op 'n vleesplank, met een vleesmes... om die man niet langer te laten wachten...

» In dat soort gevallen zou het toch wel helpen als de mensen zelf een verbanddoosje of een buisje aspirine in hun koffer stopten... »

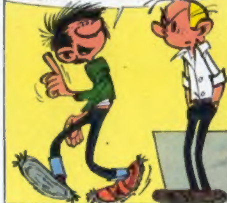
Ach kom, daar is een receptioniste toch ook goed voor ?

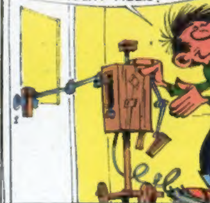
Tekst : Joop Feijtes.

Foto's : Max Schneider.

RUBRIEK KLASSIEK

- **EEN DUBBELE VOORPAGINA VAN FOURNIER** met de markantste ROBBEDOES-LOGO's !
- **ZEVEN NIEUWE SERIES :** Aymone, Archie Cash, de Blauwbloezen, Khena, Robbedoes, Stany Derval en DE SMURFEN !...
- **TIEN COMPLETE VERHALEN :** Buck Danny, Geniale Olivier, De Mini-Mensjes, Jess Long, De Ouwe Blauwe, Oom Wim en nog een stel andere...
- **EEN EXCLUSIEF INTERVIEW** met JONGSTE-BEDIENDE GUUST Flater !
- **MASSA'S VERHALEN** zoals dat van DEGOTTE over "BILLY the KICK", eigenaar van een 2000 cc. zwaar BEEST van een motor !

ROBBEDOES 2000 — HONDERD PAGINA's dik — MIS DIE MIJLPAAL NIET ! !

UITGEVERIJ JEAN DUPUIS, N. V. - Industriestraat 13, Sittard. Livornostraat 97, 1050 Brussel.